[2022] 18 எஸ்.சி.ஆர் 311

அருண் பூரி

எதிர்

தேசிய தலைநகர் டெல்லி மாநிலம் & பலர்

(குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள். 1853-1856 / 2022)

அக்டோபர் 31, 2022

[மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. உதய் உமேஷ் லலித்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. பெலா எம். திரிவேதி]

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் 1973: பிரிவு 482 – புகாரை ரத்து செய்தல் – இந்த உடனடி வழக்கில், 'மிஷன் தவறான நடத்தை' என்ற தலைப்பில் ஒரு செய்தி இந்தியா டுடே செய்தி இதழில் வெளியிடப்பட்டது, அதில் வெளியுறவு அலுவலகத்திற்கு சங்கடமான வகையில், இங்கிலாந்தில் உள்ள இந்திய தூதரகத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட மூன்று இந்திய அதிகாரிகள் பாலியல்

துஷ்பிரயோகம், விசா வழங்குவதில் ஊழல் மற்றும் சட்டவிரோதமாக குடியேறிவர்களுக்கு இந்திய பாஸ்போர்ட் விற்பனை போன்ற கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளைத் தொடர்ந்து விரைவாக திரும்ப அழைக்க வேண்டியிருந்தது - இங்கிலாந்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட இந்திய வெளியுறவு சேவை அதிகாரி ஒருவர் உள்ளூர் ஊழியரிடம் பாலியல் சலுகைகளை கோரியதாக குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன – தற்போது இந்தியா திரும்பியுள்ள அந்த அதிகாரி ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எதிர்கொண்டுள்ளார் என்றும், அந்த அதிகாரியை தொடர்பு கொண்டபோது குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்தார் என்றும் கட்டுரை மேலும் கூறியது – கட்டுரை வெளியிடப்பட்ட பிறகு, 21.05.2007 தேதியிட்ட குறிப்பாணை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 இன் புகாரின் அடிப்படையில் வெளியுறவு அமைச்சகத்தால் வழங்கப்பட்டது, அதில் "பணியிடத்தில் ஒரு பெண்ணை பாலியல் துன்புறுத்தல்" செய்ததற்காக அந்த அதிகாரி மீது ஏன் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று விளக்கம் கோரப்பட்டது – மேற்படி அதிகாரி பதில் மனு தாக்கல் செய்தார், அதன் பின்னர் ஒழுங்கு நடவடிக்கை அதிகாரி அபராதம் விதிக்க உத்தரவிட்டார் – மத்திய நிர்வாக தீர்ப்பாயம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தால் அபராதம் விதிக்கும் உத்தரவு உறுதி செய்யப்பட்டது – இதற்கிடையில், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 34, 120 பி, 405, 468, 470, 471, 499, 501 மற்றும் 502 உள்ளிட்ட பல்வேறு

பிரிவுகளின் கீழ் ஏ-1 (தலைமை ஆசிரியர்), ஏ-2 (கட்டுரையின் ஆசிரியர்) மற்றும் பொது ஊழியர்கள் ஏ-3, ஏ-4 மற்றும் ஏ-8 மற்றும் பிற குற்றவாளிகள் மீது மேற்படி அதிகாரியால் புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. புகாரில் 1, 2, 3, 4, 8 மற்றும் 12 ஆம் எதிரிகளுக்கு எதிராக இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 500, 502 உடன் இணைந்த பிரிவு 120 பி ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனை விதிக்கப்படும் குற்றங்களைச் செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்படுவதற்கு போதுமான ஆதாரங்களை குற்றவியல் நீதித்துறை நீதிபதி கண்டறிந்தார் - பிரிவு 482 இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: ஏ-1 க்கு குறிப்பிட்ட காரணம் எதுவும் இல்லை, எனவே ஏ-2 என்ற கட்டுரையின் ஆசிரியர் செய்த செயல்களுக்கு அவர் பொறுப்பேற்க முடியாது. ஏ-2 க்கு வழங்கப்பட்ட பாத்திரத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர் செய்தது நியாயமான செயலா இல்லையா என்பது விசாரணையின் கட்டத்தில் மட்டுமே ஆராயப்பட வேண்டிய உண்மை பற்றிய கேள்வியாகும் – அரசு ஊழியர்களைப் பொருத்தவரை, அவர்கள் கட்டுரைக்கு முதன்மையாக பொறுப்பல்ல, ஏ-12 அளித்த புகாரைத் தொடும் வகையில் அல்லது அரசு ஊழியர்கள் தங்கள் மூத்தவர்களுக்கு ஏதாவது புகாரளித்ததால் மட்டுமே அவர்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு முற்றிலும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். ஏ-1 மற்றும் ஏ-3, ஏ-4 மற்றும் ஏ-8 ஆகிய அரசு ஊழியர்கள்

சம்பந்தப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டு, அழைப்பாணை உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது மற்றும் அவர்களுக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட புகார் ரத்து செய்யப்படுகிறது - ஏ-2 முன்வைத்த மேல்முறையீடு நிராகரிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீட்டு மனுக்களை தள்ளுபடி செய்த நீதிமன்றம்,

தீர்வு: 1. பத்திரிகை மற்றும் புத்தகங்கள் பதிவுச் சட்டம், 1867 பிரிவு 7 ன் கீழ் பதிப்பாசிரியரைப் பொறுத்தவரை அனுமானம் இருந்தாலும், உண்மைகள் நியாயமாக இருந்தால் ஒரு தலைமை பதிப்பாசிரியர் மீது கூட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். கொடுக்கப்பட்ட வழக்கில், உண்மைகள் அவ்வாறு நியாயப்படுத்தினால், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 499 க்கு விதிவிலக்கின் நன்மை நீட்டிக்கப்படலாம், மேலும் விதிவிலக்கின் நன்மை விசாரணையின் கட்டத்தில் மட்டுமே வழங்க முடியும் என்பது ஒரு கடுமையான கொள்கையாக கருதப்படுவதில்லை. புகாரில் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கள் மற்றும் குற்றச்சாட்டுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, தலைமை ஆசிரியர் ஏ-1 க்கு குறிப்பிட்ட வகையில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. எனவே, கட்டுரையின் ஆசிரியரான ஏ-2 செய்த செயல்களுக்கு அவர் பொறுப்பேற்க முடியாது. புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் ஏ-1 மீது எந்த வழக்கையும் நிரூபிக்கவில்லை. [பத்திகள் 21,22,23] [324-D-H]

2. ஏ-2 இன் பாத்திரத்தைப் பொறுத்தவரை, கட்டுரையின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவரது வழக்கு வேறுபட்ட வகையில் உள்ளது என்பதை இந்த கட்டத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். அவர் செய்தது நியாயமான செயலா இல்லையா என்பது விசாரணைக் கட்டத்தில் மட்டுமே ஆராயப்பட வேண்டிய உண்மை பற்றிய கேள்வியாகும். [பத்தி 24] [325-A]

3. அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் இந்த கட்டுரைக்கு முதன்மையான பொறுப்பு அல்ல, மேலும் அவர்களின் பொறுப்பு, ஏ-12 ஆல் செய்யப்பட்ட புகாரின் மீது தொடும் ஒன்றை அவர்கள் தெரிவிக்கும் அளவிற்கு அல்லது பொது ஊழியர்கள் என்ற முறையில் தங்கள் மூத்த அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது தெரிவிக்கும் அளவிற்கு மட்டுமே. ராஜேந்திர குமார் சீதாராம் பாண்டே எதிர் உத்தம் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தின்படி, அவர்களின் நடவடிக்கைகள் முழுமையாக பாதுகாக்கப்படுகின்றன. [பத்தி 25] [325-B-C]

6. இந்த சூழ்நிலையில், ஏ-1 மற்றும் ஏ-3, ஏ-4 மற்றும் ஏ-8 ஆகிய அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டு, அழைப்பாணை ரத்து செய்யப்படுகிறது, அத்துடன் அவர்கள் மீது பதிவு செய்யப்பட்ட புகார் எண் 584/1/2010 ரத்து செய்யப்படுகிறது. ஆனால், ஏ-2 தாக்கல் செய்த மேல்முறையீடு நிராகரிக்கப்படுகிறது. [பத்தி 26] [326 – C-D]

கே.எம்.மேத்யூ எதிர் கே.ஏ.ஆபிரகாம் & பலர் (2002) 6 எஸ்சிசி 670: [2002] 1 சப். எஸ்சிஆர் 662; ஜவஹர்லால் எல் தர்தா & பலர் எதிர் மனோகர்ராவ் கண்பத்ராவ் கப்சிகர் &ஒருவர் (1998) 4 எஸ்.சி.சி 112; ராஜேந்திர குமார் சீதாராம் பாண்டே எதிர் உத்தம் (1999) 3 எஸ்சிசி 134: [1999] 1 எஸ்சிஆர் 580 – சார்வுறப்பட்டன.

பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்

[2002] 1 சப். எஸ்சிஆர் 662	சார்வுறப்பட்டது	பத்தி 16
(1998) 4 எஸ்.சி.சி 112	சார்வுறப்பட்டது	பத்தி 19
[1999] 1 எஸ்சிஆர் 580	சார்வுறப்பட்டது	பத்தி 20

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 1853-1856/2022.

புதுதில்லியில் உள்ள டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 07.04.2021 தேதியிட்ட Crl. M.C. எண். 3492 / 2013 மற்றும் Crl. M.A. எண். 12820 / 2013, Crl. M.A.எண். 18912 /2014 மற்றும் Crl. M.A. எண். 12577 / 2020 தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

உடன்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 1857-1860, 1861-1863/2022.

துஷார் மேத்தா, தலைமை வழக்கறிஞர், திருமதி ஐஸ்வர்யா பஹ்தி, கூடுதல் தலைமை வழக்கறிஞர், எஸ்.வி.ராஜு, மூத்த கூடுதல் தலைமை வழக்கறிஞர், கே.வி.விஸ்வநாதன், ஹுசேபா ஏ. அஹ்மதி, மூத்த வழக்கறிஞர்கள், ரிஷிகேஷ் பருவா, பிரணவ் ஜெயின், சிவஞானம் கே., திருமதி அர்ச்சனா பதக் தவே, ரஜத் நாயர், செல்வி தீபாபாலி தத்தா, ரூபேஷ் குமார், ராஜ் பகதூர் யாதவ், ஜோஹெப் ஹுசைன், கனு அகர்வால், செல்வி சுவாதி கில்டியல், ஜி.எஸ். மக்கர், ஆகியோர் மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள்.

ஆர்.சதீஷ், ஷெரி ஜார்ஜ் செரியன், மோகன்தாஸ் கே.கே., ராஜேஷ்குமார், மதன் ஜோசப், திருமதி எஸ்.கீதா, எஸ்.எஸ்.அலுவாலியா, அமிதேஷ் கௌரவ், ஆகியோர் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்கறிஞர்கள்.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை வழங்கியவர் மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. உதய் உமேஷ் லலித் அவர்கள்.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்த மேல்முறையீடுகள் திரு அருண் பூரி, திரு பரம்பிரீத் சிங் ரந்தவா & பலர் மற்றும் திரு சௌரப் சுக்லா முறையே தாக்கல் செய்த குற்றவியல் எம்.சி எண்கள் 3492 / 2013, 4636 / 2013 மற்றும் 1762 / 2014 ஆகியவற்றில் புது தில்லியில் உள்ள டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் 07.04.2021 அன்று வழங்கிய பொதுவான தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை எதிர்த்து தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன.

3. 'மிஷன் தவறான நடத்தை' என்ற தலைப்பில் இந்தியா டுடே என்ற செய்தி இதழில் (23.04.2007 முதல் 30.04.2007 வரையிலான காலகட்டத்தில்) வெளியுறவு அலுவலகத்திற்கு தர்மசங்கடமான சூழ்நிலையில், இங்கிலாந்தில் உள்ள இந்திய தூதரகத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட மூன்று இந்திய அதிகாரிகள் பாலியல் முறைகேடு,

விசா வழங்குவதில் ஊழல் மற்றும் சட்டவிரோதமாக குடியேறியவர்களுக்கு இந்திய பாஸ்போர்ட் விற்பனை செய்தல் போன்ற கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளைத் தொடர்ந்து அடுத்தடுத்து திரும்ப அழைக்க வேண்டியிருந்தது. இங்கிலாந்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட இந்திய வெளியுறவு சேவை அதிகாரி ஒருவர் உள்ளூர் ஊழியரிடம் பாலியல் சலுகைகளை கோரியதாக குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டதாகவும் அந்த கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது இந்தியா திரும்பியுள்ள அந்த அதிகாரி ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எதிர்கொண்டுள்ளதாகவும், அந்த அதிகாரியை தொடர்பு கொண்டபோது குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்ததாகவும் அந்த கட்டுரை மேலும் கூறியது.

4. அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12, அவரது அடையாளம் வெளியிடப்படவில்லை, எடின்பர்க்கில் உள்ள இந்திய துணைத் தூதரகத்தில் 'கிளார்க் டைப்பிஸ்ட்' ஆக பணிபுரிந்ததாகவும், அந்த அதிகாரியால் பாலியல் துன்புறுத்தல் செய்யப்பட்டதாக கான்சல் ஜெனரலிடம் புகார் அளித்ததாகவும் தெரிகிறது. புகார் 10.07.2006 அன்று அளிக்கப்பட்டது (பதிவு செய்யப்பட்ட சில ஆவணங்களில் 10.07.2005 என்று தவறாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). இதனைத்

தொடர்ந்து, 05.03.2007 ஆம்தேதியிடப்பட்ட மற்றுமொரு கடிதம், லண்டன் இந்திய தூதரகத்தின் துணை உயர் தூதாணையருக்கு மேற்படி அதிகாரியின் தூண்டுதலின் பேரில் பணியிடத்தில் தொடர்ந்து பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் இடம்பெறுவதாக குற்றஞ்சாட்டி அனுப்பப்பட்டது 08.03.2007 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் வெளியுறவு அமைச்சகம் அந்த அதிகாரியை திரும்ப அழைக்க வேண்டும் என்றும், அந்த அதிகாரியை இடைநீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டது என்று பதிவேடுகள் காட்டுகின்றன. 15.03.2007 அன்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 தாக்கல் செய்த புகார் வெளியுறவு அமைச்சகத்தின் இணைச் செயலாளருக்கு அனுப்பப்பட்டது, இது 21.03.2007 அன்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தது, அதில் அந்த அதிகாரி மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், அந்த அதிகாரி தற்காலிக நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த முன்னேற்றங்கள் கட்டுரை வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு இருந்தன.

5. இந்த கட்டுரை வெளியான பிறகு ஏற்பட்ட சில முன்னேற்றங்களில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 இன் புகாரின் அடிப்படையில் வெளியுறவு அமைச்சகத்தால் 21.05.2007 தேதியிட்ட குறிப்பாணை வழங்கப்பட்டது, அதில்

"பணியிடத்தில் ஒரு பெண்ணை பாலியல் துன்புறுத்தலுக்காக" அந்த அதிகாரி மீது ஏன் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று விளக்கம் கோரப்பட்டது. 31.05.2007 அன்று அந்த அதிகாரியால் பதில் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டு, இறுதியாக 19.02.2009 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், ஒழுங்கு நடவடிக்கை அதிகாரி அந்த அலுவலருக்கு நிரந்தர அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஓய்வூதியத்தில் 20% குறைக்குமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தார். ஒழுங்கு நடவடிக்கை அதிகாரியின் ஆணையை 02.03.2010 அன்று மத்திய நிர்வாகத் தீர்ப்பாயமும், 26.07.2011 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் உயர்நீதிமன்றமும் உறுதி செய்தன.

6. இதற்கிடையில், 24.03.2010 அன்று, திரு.அருண் பூரி (ஏ-1), திரு.சௌரப் சுக்லா (ஏ-2), திரு.பரம்பிரீத் சிங் ரந்தவா (ஏ-3), திரு.சரத் சபர்வால் (ஏ-4), திரு.அசோக் குமார் முகர்ஜி (ஏ-8) மற்றும் பிற குற்றவாளிகள் உட்பட பல்வேறு நபர்களுக்கு எதிராக மேற்படி அதிகாரியால் புகார் எண் 584/1/2010 தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்த கட்டுரை அவதூறானது என்றும், இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 இன் பிரிவுகள் 34, 120 பி, 405, 468, 470, 471, 499, 501 மற்றும் 502 உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களைப் புரிந்ததற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது

நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அந்த புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள சில கருத்துக்கள் பின்வருமாறு:

"... "லிவிங் மீடியா இந்தியா லிமிடெட்" என்ற கார்ப்பரேட் நிறுவனத்தால் வெளியிடப்படும் இந்தியா டுடே என்ற செய்தி இதழின் தலைமை ஆசிரியர் திரு.அருண்பூரி, அதன் பதிவு அலுவலகம் "1-ஏ ஹாமில்டன் ஹவுஸ், கான்னாக்ட் பிளேஸ், புது தில்லி 110001" அச்சிடுவதற்கும் வெளியிடுவதற்கும் அதன் 30/04/2007 தேதியிட்ட அச்சிடப்பட்ட வெளியீட்டில், புகார்தாரருக்கு எதிரான பாலியல் துன்புறுத்தல் பற்றிய பொய்யான கதையை அச்சிட்டு வெளியிடுகிறார், வெளியுறவு அமைச்சகத்தின் மூத்த நிலை அதிகாரி (இப்போது ஓய்வு பெற்றவர்), ஆதாரமற்ற, சரிபார்க்கப்படாத, இட்டுக்கட்டப்பட்ட மற்றும் தீங்கிழைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில், மேற்கூறிய செய்தியை இதழின் நிருபர் திரு சௌரப் சுக்லா, இங்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 02, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் 03 முதல் 12 வரையிலானவர்கள்

உடந்தையாகவும் உத்தரவின் பேரிலும் எழுதப்பட்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளார் மற்றும் இணையம் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி உலக மின்னணு நெட்வொர்க்கை தவறாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உலகெங்கிலும் பொய்யான மற்றும் அவதூறு செய்திகளை தெளித்தல், புகார்தாரரின் அவதூறு, கடுமையான இழப்பு மற்றும் அவரது தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக நற்பெயருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் www.indiatoday.com இணையத்தில் உள்ள அவதூறான / அவதூறு உள்ளடக்கம் இன்றுவரை நிரந்தரமாகக் கிடைக்கிறது, இதனால் புகார்தாரரின் தனிப்பட்ட மற்றும் சமூக நற்பெயருக்கு கடுமையான இழப்பு மற்றும் காயம், மன சித்திரவதை, வேதனை, வலி மற்றும் அவரது உடல்நிலை கடுமையாக மோசமடைந்தது.

03. இந்த புகார் முற்றிலும் பொய்யான, இட்டுக்கட்டப்பட்ட, ஆதாரமற்ற, சரிபார்க்கப்படாத, தீங்கிழைக்கும் மற்றும் அவதூறான செய்தியை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 2,

இந்தியா டுடே என்ற வாராந்திர செய்தி இதழின் நிருபர் திரு சௌரப் சுக்லா எழுதி தாக்கல் செய்துள்ளார், அவரது அறிக்கைகள், எழுத்துக்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1, இந்தியா டுடே செய்தி இதழின் தலைமை ஆசிரியர் திரு. அருண் பூரியின் கட்டுப்பாடு மற்றும் மேற்பார்வையின் கீழ் உள்ளன. ஏப்ரல் 30, 2007 தேதியிட்ட இந்தியா டுடே இதழில் மேற்கண்ட அவதூறான செய்தியைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவர் முழு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார். அதன் உள்ளடக்கம் உலகம் முழுவதும் வாசிக்கப்பட்டதுடன், www.indiatoday.com இணைய தளத்திலும் வெளியிடப்பட்டது. அவதூறு கதை இன்னும் உள்ளது மேற்படி இணையத்தளத்தின் ஆவணக் காப்பகத்தின் ஒரு பகுதியாக தொடர்கிறது www.indiatoday.com இதனால் புகார்தாரரின் அவதூறு மற்றும் அவரது நற்பெயருக்கு ஏற்பட்ட சேதம் மற்றும் இழப்பு ஆகியவை சட்டத்தை மீறுபவர்கள் மற்றும் குற்றவாளிகளுக்கு

எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த புகாரை தாக்கல் செய்யப்படும் நாள் வரை தொடர்கிறது.

*** *** ***

06. இந்த புகாரின் 20 பக்க இணைப்பில் விவரிக்கப்பட்ட உண்மைகளிலிருந்து, அவதூறு பிரசுரமானது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இலக்கம் 03 முதல் 12 வரை, பொதுவான நோக்கத்துடன் செயற்பட்டு, நிருபருக்கு விளக்கமளிக்க கையாண்ட கைவண்ணம் என்பது தெளிவாகிறது. எடின்பரோவில் உள்ள இந்திய துணைத் தூதரகத்தின் உள்ளூர் ஊழியரான குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12, ஊடகங்கள் மூலம் மனுதாரரை அவதூறு செய்ததாகவும், சம்பந்தப்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றிய குற்றப் பாத்திரம் குறித்தும் இந்தியா டுடே செய்தி இதழின் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 02 திரு. சௌரப் சுக்லா, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்ட அளவுருக்களுக்குள் பொருத்தமான மற்றும் முறையானதாகக் கருதப்படும் பொருத்தமான

நடவடிக்கைக்காக, சட்ட அமலாக்க நிறுவனத்தால் மேலும், அவர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகள் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பொருத்தமான பிரிவுகளின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டவுடன் சரியான நேரத்தில் முழுமையான விசாரணை நடத்தப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறார்.

*** *** ***

15. 30/04/2007 தேதியிட்ட வாராந்திர செய்தி இதழான இந்தியா டுடேயில் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரையின் மூலம் ஊடகங்களில் தவறான, இட்டுக்கட்டப்பட்ட மற்றும் போலியான தகவல்களை கசியவிடுவதன் மூலம் விண்ணப்பதாரருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் அவதூறு விளைவிக்கும் பொதுவான நோக்கத்தின் மூலம், அவர்களின் குற்றவியல் செயல்களுக்காக, உயர் பதவியில் உள்ள அதிகாரிகள் மற்றும் நடுத்தர நிலை அதிகாரிகள் தங்களை தவறாகப் பயன்படுத்த அனுமதித்தனர், மேலும் அவர்களின் வலைத்தளத்தின் மூலம் இணையத்தில் இது பதிவேற்றப்பட்டது www.indiatoday.com

வெளியுறவுத்துறை அமைச்சகத்தால் புகார்தாரருக்கு எந்தவொரு காரணம் காட்டும் அறிவிப்பும் பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பே புகார்தாரருக்கு எதிரான தவறான மற்றும் ஆதாரமற்ற பாலியல் துன்புறுத்தல் குற்றச்சாட்டு நற்பெயர் மற்றும் அவதூறு இழப்பை ஏற்படுத்தியது.

இதையடுத்து மனுதாரர் கீழ்க்கண்டவாறு நிவாரணம் கோரினார்:

"(1) இந்த புகாரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 01 முதல் 12 வரை வரிசைப்படுத்தப்பட்ட குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு எதிரான இந்த புகாரை ஒப்புக்கொள்வதற்கும், இணைப்புகளில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களை பதிவு செய்வதற்கும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களை அழைப்பாணை அனுப்புவதற்கும், அவர்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு சட்டத்தின்படி தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

(2) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 (3) இன் கீழ் அதன் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் இந்த

நோக்கத்திற்காக தேவையான உள்கட்டமைப்பைக் கொண்ட காவல்துறை அதிகாரிகளால் புலனாய்வு செய்ய உத்தரவிடுதல், இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 இன் பிரிவுகள் 34, 120 பி, 405, 468, 470, 471, 499, எஸ்.ஓ.யு எஸ் 502 மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பச் சட்டம் 2000 இன் பிரிவுகள் 65, 66 மற்றும் 67 ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவதற்கும் வழக்கு விசாரணைக்கும் இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீது உத்தரவிடுதல் வேண்டும்."

7. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கூறப்பட்டுள்ள பங்கு 20.04.2013 அன்று புதுதில்லி பாட்டியாலா ஹவுஸ் நீதிமன்றம், புதுதில்லி பெருநகர குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் அவர்களால் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது:

"9. புகார்தாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 1 மற்றும் 2 ஆகியோர் இந்தியா டுடேயின் தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் நிருபர் என்றாலும், புகார்தாரருக்கு எதிரான அவதூறு செய்தியை வெளியிடுவதற்கு அவர்கள் நேரடி பொறுப்பு என்று கூறினார். மீதமுள்ள குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள், அதாவது குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 3, 4, 8, 12 ஆகியோர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1 மற்றும் 2 உடன் சதி செய்தனர் மற்றும் லண்டனில் உள்ள இந்திய தூதரக அலுவலகத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 12 ஆல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பொய்யான புகாரின் அடிப்படையில் மறுக்கப்பட்ட கதையை வெளியிடுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். 08.3.2007 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி புகார்தாரர் எடின்பரோவில் பணியமர்த்தப்பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து வெறுமனே திரும்ப அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும், புகார்தாரருக்கு எதிராக குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 12 ஆல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு புகாரும் விசாரணையில் நிலுவையில் உள்ளது அல்லது புகார்தாரர் ஓம் பிரகாஷ்போலா முன்கூட்டியே திரும்ப அழைக்கப்பட்டதற்கு அந்த புகார் காரணம் என்று மேற்படி

உத்தரவில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதிலிருந்தே குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 3,4,8,12 இன் ஈடுபாடு நிறுவப்பட்டுள்ளது என்று புகார்தாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் வாதிட்டார். எனினும், 30.04.2007 தேதியிட்ட செய்திக் கட்டுரையில், உள்ளூர் ஊழியர் ஒருவர் அளித்த பாலியல் துஷ்பிரயோக புகார் நிலுவையில் இருப்பதால், புகார்தாரர் எடின்பரோவில் பணியமர்த்தப்பட்ட இடத்திலிருந்து திரும்ப அழைக்கப்பட்டுள்ளார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. புகார்தாரருக்கு விளக்கம் கேட்டு குறிப்பாணை அனுப்பப்பட்டாலும், புகார்தாரர் தரப்பில் வாதிடப்பட்டது. அதாவது, 21.05.2007 அன்று வெளியுறவுத்துறை அமைச்சகம் அளித்த மனுவில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 தன் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு விளக்கம் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவருக்கு காரணம் கேட்கும் குறிப்பாணை அனுப்பப்படுவதற்கு முன்னரே இந்த செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்தியா டுடே நியூஸ் இதழின் ஊழியர்களுக்கு புகார்தாரருக்கு எதிராக ஏ 12 புகார் நிலுவையில் உள்ளது என்பது புகார்தாரருக்கு விளக்கம்

கேட்டு குறிப்பாணை அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பே, அதாவது 30.04.2007 அன்று, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 க்கு எதிராக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 12 ஆல் கூறப்பட்ட பாலியல் துஷ்பிரயோக குற்றச்சாட்டுகளுக்கு குறித்த செய்தி அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட நாளிலிருந்து சுமார் 21 நாட்களுக்குள் விளக்கம் அளிக்குமாறு புகார்தாரருக்கு விளக்கம் கேட்டு குறிப்பாணை அனுப்பப்பட்டிருந்தது.. அதாவது 21.5.2007 அன்று.

8. இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவுகள் 500, 502 மற்றும் 120 பி பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களைச் செய்ததற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் 1, 2, 3, 4, 8 மற்றும் 12 ஆகியோருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க போதுமான ஆதாரங்களை பெருநகர குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் கண்டறிந்தார். உத்தரவின் செயல்பாட்டு பகுதி:

"பால்ராஜ் கன்னா மற்றும் மற்றவர்கள் எதிர் மோதி ராம் 1971 SCC (CRL) 647, திருமதி நாகவ்வா எதிர் வீரானா சிவலிங்கப்பா கொஞ்சலிகி & மற்றவர்கள் 1976 SCC (CRL) 507 மற்றும் M.N. தமானி, vs. S.K. சின்ஹா மற்றும் பிற 2001 Cr. L.J. 2571 SC என்ற

வழக்கில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் செய்த மேற்கூறிய அவதானிப்புகளின் வெளிச்சத்தில் புகார்தாரரால் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் புகார்தாரருக்காக கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் முன்வைத்த வாதங்களை பரிசீலித்த பிறகு, குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1 க்கு எதிராக தொடர பதிவு செய்யப்பட்ட பொருள் முதன்மையானது என்று நான் கருதுகிறேன், அதன்படி 05.07.2013 அன்று வருங்கால வைப்பு நிதி தாக்கல் செய்தவுடன் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் 2, 3, 4, 8 மற்றும் 12 ஆகிய எண்களுக்கு அழைப்பாணை அனுப்ப வேண்டும்.

9. அழைப்பாணை அனுப்பும் உத்தரவால் அதிருப்தியடைந்த ஏ-1, இந்தியா டுடே செய்தி இதழின் தலைமை ஆசிரியர், கிரிமினல் எம்.சி. எண். 3492/2019 அதேவேளை, கட்டுரையின் ஆசிரியரான A-2, கிரிமினல் எம்.சி. எண். 1762/2014 மற்றும் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சகத்தின் பொது ஊழியர்கள் கிரிமினல் எம்.சி. எண். 4636/2013 ஆகியவற்றை தாக்கல் செய்தனர்; இவை அனைத்தும் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 (சுருக்கமாக 'சட்டம்') பிரிவு 482 இன் கீழ்

20.04.2013 தேதியிட்ட அழைப்பாணை உத்தரவு மற்றும் கேள்விக்குரிய அதிகாரி தாக்கல் செய்த புகார் எண் 584/1/2010 ஆகியவற்றை ரத்து செய்யக் கோருகின்றன.

10. இந்த மூன்று மனுக்களையும் ஒன்றாக உயர்நீதிமன்றம் விசாரித்தது. இருதரப்பு வழக்கறிஞர்களின் வாதங்களையும் கேட்ட உயர்நீதிமன்றம், இதில் தலையிட எந்த முகாந்திரமும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. எனவே, அனைத்து மனுக்களையும் தள்ளுபடி செய்தது. தனது தீர்ப்பின் போது, உயர் நீதிமன்றம் கூறியது:

> "28. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 499-வது பிரிவின் சாராம்சம் செய்தித்தாள் உட்பட எந்த வடிவத்திலும் வெளியிடப்படும் குற்றச்சாட்டை தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. மனுதாரர் இதச பிரிவு 499 இன் கீழ் விதிவிலக்கைப் பயன்படுத்தி பாதுகாப்பை வேண்டினால், அந்த நிலை இன்னும் வரவில்லை, அதாவது மனுதாரர்கள் சமர்ப்பித்த சமர்ப்பிப்புகள் இந்த கட்டத்தில் பொருந்தாது. மனுதாரரின் நடத்தை, பிரசுரத்திற்கான கட்டுரைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பொறுப்பானவர் என்றும், ஆதாரமற்ற ஒரு செய்தியை வெளியிடுவது புகார்தாரர் /

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 இன் நற்பெயருக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் சேதப்படுத்தும் என்ற உண்மையை அறிந்திருந்ததாலும், 30.04.2007 அன்று ஒரு தலைமை ஆசிரியராக கட்டுரையை வெளியிட வைத்தார்.

35. இவ்வாறு, தரப்பினர்கள் முன்வைத்த குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் எதிர் குற்றச்சாட்டுகள் உண்மைகளின் சர்ச்சைக்குரிய கேள்விகளை எழுப்புகின்றன, மேலும் இந்த நீதிமன்றம் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டப் பிரிவு 482 இன் கீழ் விசாரிக்க முடியாது.

36. இந்த நிலையில் புகாரின் உள்ளடக்கத்தை மட்டுமே நாம் பார்க்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் சாட்சியத்தை இந்த கட்டத்தில் பரிசீலிக்க முடியாது என்று கூறினார்."

11. ஏ-1 சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.வி.விஸ்வநாதன், அரசு ஊழியர்கள் சார்பில் ஆஜரான கூடுதல் தலைமை வழக்கறிஞர், திருமதி ஐஸ்வர்யா பாட்டி; ஏ-3, ஏ-4, ஏ-8 மற்றும் ஏ-2 தரப்பு வழக்கறிஞர் ஆக திரு. ரிஷிகேஷ் பருவா

ஆகியோரின் வாதங்களை கேட்டறிந்தோம் அதேசமயம் அதிகாரிகள் சார்பாக சமர்ப்பிப்புகளை சமர்ப்பிக்க அதாவது, அசல் புகார்தாரர் சார்பாக, கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.ஆர். சதிஷ் ஆஜரானார்.

12. மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.வி.விஸ்வநாதன் சமர்ப்பித்ததாவது, ஏ-1 இந்தியா டுடே செய்தி இதழின் தலைமை ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்; பத்திரிகை மற்றும் புத்தகங்கள் பதிவு சட்டம், 1867 ("1867 சட்டம்", சுருக்கமாக) இன் பிரிவு 7 இன் கீழ் அனுமானம் ஒரு பதிப்பாசிரியர் விஷயத்தில் ஈர்க்கப்படும், ஒரு தலைமை ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரை அல்ல. மேலும், ஏ-1 கட்டுரைக்கு பொறுப்பேற்க வேண்டுமானால், தலைமை ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவர் வகித்த தகுதி குறித்த வெறும் குற்றச்சாட்டுக்கு அப்பால் ஏ-1 இன் ஈடுபாடு தெளிவுடன் செய்யப்பட வேண்டும் என்று மேலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அத்தகைய குற்றச்சாட்டு அல்லது வாக்குமூலம் எதுவும் இல்லாததால், ஏ-1 கோரிய நிவாரணத்திற்கு உரிமை உண்டு.

13. கற்றறிந்த கூடுதல் சொலிசிட்டர் ஜெனரல் திருமதி பாட்டி, எந்தவொரு கட்டத்திலும் கட்டுரையை வெளியிடுவதில் பொது ஊழியர்கள் ஈடுபடவில்லை என்று சமர்ப்பித்தார். அரசு ஊழியர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் எதுவாக இருந்தாலும், அவை குறித்து உரிய மற்றும் உடனடியாக உயர் அதிகாரிகளுக்கு அறிக்கை அளிக்கும் வகையில் இருந்தது, இதனால் அத்தகைய அதிகாரிகள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இதனால், அரசு ஊழியர்கள் செய்யும் செயல்கள் முழுமையாக பாதுகாக்கப்படுமே தவிர, எந்தக் குற்றத்தையும் செய்ததாகக் கருத முடியாது.

14. ஏ-2 தரப்பு வழக்கறிஞர் திரு.ரிஷிகேஷ் பரூவா, ஏ-1 சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.வி.விஸ்வநாதனின் வாதங்களை ஏற்க முயன்று, கட்டுரை எழுதுவதற்கு முன்பு உரிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது என்றும், அந்த அதிகாரியின் பதிலைக் கேட்டார் என்றும் சமர்ப்பித்தார்.

15. மேற்படி அதிகாரியின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் திரு.ஆர்.சதீஷ், மேல்முறையீட்டாளர்களால் கோரப்பட்ட வழக்கு, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 499 இன் விதிவிலக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் பலனைக் கோரும் ஒன்றாக

இருக்கும் என்றும், உயர்நீதிமன்றம் கவனித்தபடி, இதுபோன்ற பிரச்சினைகளை விசாரிக்க சரியான கட்டம் விசாரணை கட்டத்தில் இருக்கும், சட்ட்த்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் மனு மூலம் அல்ல.

16. கே.எம்.மேத்யூ எதிர் கே.ஏ.ஆபிரகாம் &பலர் என்ற வழக்கில், மலையாள மனோரமா பத்திரிகையின் தலைமை ஆசிரியர்தான் மேல்முறையீட்டாளர். 1867 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 7 வது பிரிவின் கீழ் சட்டப்பூர்வ அனுமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த வெளியீட்டின் ஆசிரியராக இருந்த மற்றொரு நபர், 1867 சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் கீழ் சட்டப்பூர்வ அனுமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இதச பிரிவு 500 இன் கீழ் குற்றத்திற்காக ஆசிரியர் மட்டுமே குற்றம் சாட்ட முடியும் என்று அவர் சார்பில் வாதிடப்பட்டது. பிரிவு 7 இல் "தலைமை ஆசிரியர்" என்று குறிப்பிடப்படாததால், மேல்முறையீட்டாளருக்கு நிவாரணம் பெற உரிமை உண்டு என்று கூறப்பட்டுள்ளது என்ற சமர்ப்பிப்பு, இந்த நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது, மற்றவற்றுடன், புகார்தாரர் குறிப்பாக மேற்கூறிய மேல்முறையீட்டாளருக்கு வெளியீடு பற்றி தெரியும் என்றும் அத்தகைய வெளியீட்டிற்கு அவர் பொறுப்பு என்றும் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். தீர்மானத்தின் 8, 9, 10, 14, 15 மற்றும் 16 பத்திகள் பின்வருமாறு: -

"8. பத்திரிகை மற்றும் புத்தகங்கள் பதிவுச் சட்டம், 1867 இன் பிரிவு 7 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"7. *பிரகடனத்தின் அலுவலக நகல் முதன்மை நோக்குச் சான்றாக இருத்தல் வேண்டும்.*- உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்கு எதுவாயினும், மேற்கூறப்பட்ட அத்தகைய பிரகடனத்தின் நகலைச் சமர்ப்பித்தல், அத்தகைய பிரகடனத்தின் காவலில் வைத்திருப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஏதேனும் நீதிமன்றத்தின் முத்திரையால் சான்றொப்பமிடப்பட்டது அல்லது, பதிப்பாசிரியர் விஷயத்தில், எடிட்டரின் பெயர் அச்சிடப்பட்டதாக அச்சிடப்பட்ட அவரது பெயரைக் கொண்ட செய்தித்தாளின் நகல் (மாறாக நிரூபிக்கப்பட்டாலன்றி) அத்தகைய பிரகடனத்திற்கு யாருடைய பெயர் சந்தா செலுத்தப்பட வேண்டும் அல்லது அத்தகைய செய்தித்தாளில் அச்சிடப்பட வேண்டுமோ, அந்த நபர் அச்சிடுபவர் அல்லது வெளியீட்டாளராக இருந்தார் என்ற நேர்வுக்கேற்ப, போதுமான சான்றாக கருதப்படுதல் வேண்டும். அல்லது அச்சிடுபவர் மற்றும் வெளியீட்டாளர் (மேற்கூறிய பிரகடனத்தின் வார்த்தைகளின்படி) ஒவ்வொரு செய்தித்தாளின்

ஒவ்வொரு பகுதியின் தலைப்பு பிரகடனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்தித்தாளின் தலைப்புடன் அல்லது ஒரு நகல் தயாரிக்கப்பட்ட செய்தித்தாளின் அந்த இதழின் ஒவ்வொரு பகுதியின் ஆசிரியருடனும் ஒத்திருக்க வேண்டும்."

9. "ஆசிரியர்" என்ற சொற்றொடர் சட்டத்தின் பிரிவு 1 இல் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது :

"1. (1) * * *

'ஆசிரியர்' என்பது ஒரு செய்தித்தாளில் வெளியிடப்படும் விஷயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்தும் நபர் என்று பொருள்படும்: "

10. சட்டத்தின் பிரிவு 5 (1) ஐ மேற்கோள் காட்டுவதும் பொருத்தமானது :

"5. செய்தித்தாள்களை வெளியிடுவது குறித்த விதிகள்.- இதன் பின்பு வகுக்கப்பட்டுள்ள விதிகளுக்கு இணங்க அன்றி, இந்தியாவில் எந்தச் செய்தித்தாளும் வெளியிடப்படுதல் ஆகாது:

(1) பிரிவு 3 இன் ஏற்பாடுகளுக்கு குந்தகம் இல்லாமல், அத்தகைய ஒவ்வொரு செய்தித்தாளின் ஒவ்வொரு நகலும் அத்தகைய நகலில் தெளிவாக அச்சிடப்பட்ட அதன் உரிமையாளர் மற்றும் ஆசிரியரின் பெயர்களையும் அது வெளியிடப்பட்ட தேதியையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்:

(2)* * *,,

XXX XXX XXX

14. இந்த வரம்புரைகளின் கூட்டு வாசிப்பில், ஒரு செய்தித்தாள் வெளியிடப்பட்டால், வெளியீட்டின் ஒவ்வொரு பிரதியிலும் அந்த செய்தித்தாளை அச்சிட்டு வெளியிட்ட உரிமையாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியரின் பெயர்கள் இருக்க வேண்டும். இச்சட்டத்தின் 7 ஆவது பிரிவின்படி, எந்த ஆசிரியரின் பெயர் செய்தித்தாளில் ஆசிரியராக அச்சிடப்படுகிறதோ, அந்த பதிப்பாசிரியர் அந்த வெளியீடு தொடர்பான உரிமையியல் அல்லது குற்றவியல்

நடவடிக்கைகளில் பதிப்பாசிரியராகக் கருதப்படுவார். அந்த உண்மையை நிரூபிப்பதற்குப் போதுமான ஆதாரமாக அவரது பெயர் அச்சிடப்பட்ட செய்தித்தாளின் நகலை அச்சிடுவது போதுமான ஆதாரமாகக் கருதப்படும். ஒரு செய்தித்தாளில் வெளியிடப்படும் விஷயத்தின் தேர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் நபர் "ஆசிரியர்" என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால், செய்தித்தாளில் வெளியிடப்பட்ட விஷயத்தின் தேர்வை அவர் கட்டுப்படுத்தும் நபர் என்று கருதும் அளவிற்கு அனுமானம் செல்லும். ஆனால் அதே நேரத்தில், பிரிவு 7 இல் அடங்கியுள்ள இந்த அனுமானம் மறுக்கத்தக்க அனுமானமாகும், மேலும் இதற்கு மாறாக நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் அது போதுமான ஆதாரமாகக் கருதப்படும். எனவே, செய்தித்தாளில் ஆசிரியராக ஒரு நபரின் பெயர் அச்சிடப்பட்டாலும், அவர் உண்மையில் ஆசிரியர் அல்ல என்பதையும், செய்தித்தாளில் வெளியிடப்பட்ட விஷயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவருக்கு எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை என்பதையும் காட்ட முடியும் என்பது தெளிவாகிறது. நீதிமன்றத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரம் அந்த விளைவைக் காட்டினால், எடிட்டராக அச்சிடப்பட்ட நபர்தான்

அத்தகைய செய்தித்தாளின் ஆசிரியராக இருந்தார் என்று ஒரு அனுமானத்தை உருவாக்க மட்டுமே பிரிவு 7 நீதிமன்றத்திற்கு உதவுகிறது.

15. இந்த வழக்குகளில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதம் என்னவென்றால், இந்த வெளியீடுகளில் தாங்கள் பதிப்பாசிரியர்களாகக் காட்டப்படவில்லை என்பதும், அவர்களின் பெயர்கள் தலைமை ஆசிரியர், நிர்வாக ஆசிரியர் அல்லது குடியிருப்பு ஆசிரியர் என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளன, "ஆசிரியர்" என்று அல்ல, மேலும் அந்த செய்தித்தாளில் எந்தவொரு விஷயத்தையும் அவதூறாக வெளியிட்டதாகக் கூறப்படும் குற்றத்திற்காக அவர்கள் மீது எந்த குற்றவியல் வழக்கும் இருக்க முடியாது.

16. இந்த மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதம் ஏற்கத்தக்கதல்ல. நிர்வாக ஆசிரியர், உறைவிட ஆசிரியர் அல்லது தலைமை ஆசிரியர் ஆகியோர் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள எந்த ஒரு விஷயத்தையும் செய்தித்தாளில் பிரசுரித்ததாகக் கூறப்படும் எந்தவொரு

வழக்கிற்கும் எதிராக சட்டப்பூர்வ விலக்களிப்பு இல்லை. இந்த அனைத்து வழக்குகளிலும், புகார்தாரர்கள் குறிப்பாக இந்த மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு அவதூறு விஷயம் வெளியிடப்பட்டது பற்றி தெரியும் என்றும், அத்தகைய வெளியீட்டிற்கு அவர்கள் பொறுப்பு என்றும் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர்; குற்றத்தை விசாரித்த குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர்கள், இந்த மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக முகாந்திரம் இருப்பதாக தீர்ப்பளித்தனர். இத்தகைய சூழ்நிலையில் தான் இந்த மனுதாரர்களுக்கு எதிராக அழைப்பாணை அனுப்பப்பட்டது."

17. பதிப்பாசிரியரைப் பொறுத்தவரை 7 ஆவது பிரிவின் கீழ் அனுமானம் இருந்தாலும், உண்மைகள் நியாயமானதாக இருக்குமானால், தலைமைப் பதிப்பாசிரியர் மீது கூட நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பது இந்த முடிவிலிருந்து தெளிவாகிறது. சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில், மேற்படி தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் தொடர்புடைய விஷயங்களில் இருந்து அதேபோன்ற பிற நபர்களின் பங்கு குறித்து குறிப்பான மற்றும் போதுமான குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன.

18. இப்போது நாம் கேள்விக்கு வருவோம்: இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 499 இன் விதிவிலக்குகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் பலனைப் பெற முடியுமா, அத்தகைய விதிவிலக்குகளின் அடிப்படையில், கோட்சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பம் பரிசீலிக்கப்படும் கட்டத்தில் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய முடியுமா?

19. ஜவஹர்லால் தர்தா & பிறர் எதிர் மனோகர்ராவ் கண்பத்ராவ் கப்சிகர் & ஒருவர் 1998 4 எஸ்சிசி 112 வழக்கில், சில திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அரசு நிதியை முறைகேடாகப் பயன்படுத்திய பிரச்சினைகள் குறித்து சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து ஒரு செய்தித்தாள் வெளியிட்ட செய்தி அவதூறு குற்றச்சாட்டுக்கு உட்பட்டது. பொது நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் நோக்கத்துடன் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொது ஊழியர்களின் நடத்தை தொடர்பாக நல்லெண்ணத்துடன் அறிவிக்கப்பட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய கட்டுரை துல்லியமாகவும் உண்மையாகவும் இருந்ததால், பாதுகாப்பு நீட்டிக்கப்பட்டது மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் அதிகாரம் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை இந்த முடிவு காட்டுகிறது. தீர்ப்பின் பத்தி 5 பின்வருமாறு: -

"5. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது செய்தித்தாளில் வெளியிட்டது சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்த துல்லியமான மற்றும் உண்மையான அறிக்கை என்பது மிகவும் தெளிவாக உள்ளது. எதிர்மனுதாரரின் ஈடுபாடு அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆரம்ப விசாரணையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அமைச்சரின் கூற்று உண்மை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் நம்பினால், நல்ல எண்ணத்துடன் அறிக்கையை வெளியிட்டால், அவர்கள் புகார்தாரரின் நற்பெயருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கம் கொண்டவர்கள் என்று கூற முடியாது. பொது நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் நோக்கில் பொது நிதியில் ஒப்படைக்கப்பட்ட பொது ஊழியர்களின் பொது நடத்தை தொடர்பான அறிக்கை அது. இவ்வாறு வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் பொது நன்மைக்காக செய்திகள் வெளியிடப்பட்டன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த அம்சங்கள் அனைத்தையும் உயர்நீதிமன்றம் கண்டுகொள்ளவில்லை.

20. இதேபோல், ராஜேந்திர குமார் சீதாராம் பாண்டே எதிர் உத்தம் 1999 3 எஸ்சிசி 134 என்ற வழக்கில், புகார்தாரர் தரப்பில் தவறான நடத்தை இருப்பதாக ஒரு உயர் அதிகாரிக்கு அளிக்கப்பட்ட அறிக்கை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 499 விதிவிலக்கு 8 ஆல் முழுமையாக பாதுகாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டு நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்பட்டன. அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் பத்தி 7 இலிருந்து தொடர்புடைய பகுதி பின்வருமாறு: -

> "7. ... இத்தகைய சூழ்நிலையில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள், குடிபோதையில் கருவூல அதிகாரியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட புகார்தாரரின் உயர் அதிகாரிக்கு அறிக்கை அளித்தனர் என்ற உண்மை தற்போதைய புகாரின் சாராம்சமாகும், அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை, இது தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 499 விதிவிலக்கு 8 இன் கீழ் வரும். 1860. புகார் மனுவில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளை ஆராய்ந்தால், அவதூறு வழக்கு எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பதும் எங்களுக்கு திருப்தி அளிக்கிறது. இந்த விஷயத்தின் பார்வையில், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் விசாரணையை

எதிர்கொள்ள வேண்டும் அல்லது செயல்முறை வழங்குவதற்கான கேள்வியை மறுபரிசீலனை செய்ய குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவரை மீண்டும் அணுக வேண்டும் என்று கோருவது நீதியின் நலனுக்கு உகந்ததாக இருக்காது. மறுபுறம், எங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்ட கருத்தில், செயல்முறை வழங்குவதற்கான உத்தரவு மற்றும் நடவடிக்கைகளையே ரத்து செய்வதற்கு இது ஒரு பொருத்தமான வழக்கு. ..."

21. கொடுக்கப்பட்ட வழக்கில், உண்மைகள் அவ்வாறு நியாயப்படுத்தினால், இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 499 க்கு விதிவிலக்கின் நன்மை நீட்டிக்கப்படலாம், மேலும் விதிவிலக்கின் நன்மை விசாரணையின் கட்டத்தில் மட்டுமே வழங்க முடியும் என்பது ஒரு கடுமையான கொள்கையாக கருதப்படுவதில்லை.

22. அதேபோல், கே.எம்.மேத்யூ (மேற்கூரிய அடிக்குறிப்பு எண் 5 இல்) வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட சட்டம், பின்னர் பின்பற்றப்பட்டது, 1867 சட்டத்தின் 7 வது பிரிவின் கீழ் அனுமானத்தின் நன்மை தலைமை ஆசிரியர்கள் அல்லது தலைமை

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை பொருந்தாது என்றாலும், விஷயம் புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகளின் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். குற்றச்சாட்டுகள் போதுமானதாகவும் குறிப்பானதாகவும் இருந்தால், அத்தகைய தலைமை ஆசிரியர் அல்லது தலைமை ஆசிரியருக்கு எந்த நன்மையும் வழங்க முடியாது. மாறாக, திட்டவட்டமான மற்றும் போதுமான குற்றச்சாட்டுகள் எதுவும் இல்லையென்றால், அத்தகைய தலைமை ஆசிரியர் அல்லது தலைமை ஆசிரியர் மீது எந்த அனுமானத்தையும் செயல்படுத்த முடியாது என்ற உண்மையின் காரணமாக இந்த விஷயம் வலுவடையும்.

23. இந்தக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள கூற்றுகள் மற்றும் குற்றச்சாட்டுகளை நாம் கருத்தில் கொண்டால், ஏ-1, தலைமை ஆசிரியருக்கு குறிப்பாக எதுவும் கூறப்படவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். எனவே, கட்டுரையின் ஆசிரியரான ஏ-2 செய்த செயல்களுக்கு அவர் பொறுப்பேற்க முடியாது. புகாரில் கூறப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் ஏ-1 மீது எந்த வழக்கையும் நிரூபிக்கவில்லை.

24. A-2 க்கு கூறப்பட்ட பாத்திரத்தைப் பொறுத்தவரை, கட்டுரையின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவரது வழக்கு வேறுபட்ட தளத்தில் நிற்கிறது என்பதை இந்த கட்டத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். அவர் செய்தது நியாயமான செயலா இல்லையா என்பது விசாரணைக் கட்டத்தில் மட்டுமே ஆராயப்பட வேண்டிய உண்மை பற்றிய கேள்வியாகும்.

25. அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் இந்த சரத்துக்கு முதன்மையான பொறுப்பு அல்ல, மேலும் அவர்களின் பொறுப்பு, ஏ-12 ஆல் செய்யப்பட்ட புகாரின் மீது தொடக்கூடிய ஒன்றை அவர்கள் தெரிவிக்கும் அளவிற்கு அல்லது பொது ஊழியர்கள் என்ற முறையில் தங்கள் மூத்த அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது தெரிவிக்கும் அளவிற்கு மட்டுமே. ராஜேந்திர குமார் சீதாராம் பாண்டே (மேற்கூரிய அடிக்குறிப்பு எண் 7 இல்) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தின்படி, அவர்களின் நடவடிக்கைகள் முழுமையாக பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

26. இந்த சூழ்நிலையில், ஏ-1 மற்றும் அரசு ஊழியர்கள் (ஏ-3, ஏ-4 மற்றும் ஏ-8) சம்பந்தப்பட்ட மேல்முறையீடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அழைப்பாணை

உத்தரவையும், அவர்களுக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட புகார் எண் 584/1/2010 ஐ ரத்து செய்வதையும் ரத்து செய்கிறோம். எவ்வாறாயினும், ஏ-2 முன்வைத்த மேல்முறையீட்டை நாங்கள் நிராகரிக்கிறோம்.

அதன்படி உத்தரவிட்டது.

மேல்முறையீடுகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".